

יקח תפוח ויטבול אותו בדבש,
ויש נוהגים לckerת תפוח מכובש בסוכר.

תפוח בדבש

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַתְהִדֵּשׁ עַלְינוּ שְׁנָה
טוֹבָה זֶמְתוֹקָה (בדבש):

ראש כבש

יקח ראש של כבש, ואם אין לו ראש של כבש יקח ראש של עז. ויש נוהגים לckerת הראש של דם, ואם להמשיך "ותחכור לנו עקדתו וכו'" אלא רק בשולחן הראש של כבש, אבל אם לCKERת אחר אמר רק "שנהיה לראש ולא לגב".

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁפֵחָה לְרָאשׁ וְלֹא לְזָנָב:

ועל ראש כבש נוספת:

וְתַזְכֵרْ לְנוּ עַקְדָתָנוּ זֶאֱלֹהֵי שְׁלִיכָה
אֲבִינָנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוּם, בֶּן אֶבְרָהָם אֲבִינוּ
עַלְיוֹ הַשְׁלוּם:

יבונן על המקטרוגים וכוחות הדין המשמשים למלוכה.
וינהן שללא לאכבל את הסלקא, אלא רק הווסבב ביד ואומרת הירחה:

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁיִסְתַּלְקֹן אַיִבָּנוּ זֶשְׁגָנָאַנוּ
וְכָל מַבְקָשֵׁי רַעַתְנוּ:

סלקה

כשייאמר שתקרווע רוע גור דיננו יכוון בשם קר"ע.

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַקְרֻעַ רֹוע גָּור דִינָנוּ.
וַיִּקְרָא לְפָנֵיךְ זֶבַיְתֵינוּ:

קרע (קרע)

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁפֵחָה מַלְאָם מִצּוֹת
ברטמן:

רימון מותוק

בשני הילילות של ר"ה יעשה בסדר זהה. (ויש עושים גם ביום).

יקח תمرة ויברך בפיה העץ ויأكل. ואח"ב יקח עוד תمرة ויאמר בקשה זו, ויבונן על האויבים והחתונים.

תמר

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁזִיתָמוּ אַיִבָּנוּ זֶשְׁגָנָאַנוּ
וְכָל מַבְקָשֵׁי רַעַתְנוּ:

לובי

אם עושים את סדר הברכות לפני נס", יברך האדומה על הלוביה, ואם עושים את סדר הברכות אחר המוציא, או בסוף השעודה, לא יברך הנ הגנני על הלוביה והסלקה, ואם ירצה יברך האדומה על אבטיח ויפטר הלוביה.

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁירְבוּ
זֶבַיְתֵינוּ וְתַלְבִּיבֵנוּ:

יבונן על הילילות הרעים שנבראו מההעונות ומגוצצי קרי.

כרתי

יְהִי רָצֵן מַלְפְנִיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ זֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁיִכְרְתָה אַיִבָּנוּ זֶשְׁגָנָאַנוּ
וְכָל מַבְקָשֵׁי רַעַתְנוּ: